

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart,

København.

I Skrivelse af 1. September d. A. har det høje Ministerium ønsket en Udtalelse af mig angaaende de oversendte Erklæringer vedrørende Kronestigningen og angaaende den foreliggende Valuta-Situation.

Saaledes foranlediget skal jeg udtale, at de modtagne Erklæringer efter min Anskuelse er af Vigtighed, forsaavidt de konstaterer, at man fra alle Sider ønsker den gamle Guldparitet indført og ogsaa er enig om at ønske saa stabile Vekselkurser som muligt, bl. a. ved at hævde, at den nu opnaaede Kursværdi af Kronen ogsaa maa holdes. Søger man derimod positive Bidrag til Løsning af Spørgsmaalet vedrørende den øjeblikkelige og kommende Valutapolitik, maa Erhvervenes Erklæringer selvsagt komme til kort, idet det maa være Nationalbanken og den alene, der kan udtale sig om den Politik, der i Øjeblikket følges. Og som det i denne Henseende gaar Erhvervene, gaar det ogsaa mig; ogsaa jeg er udenforstaaende og er ikke i Besiddelse af saadanne Oplysninger, der tillader en mere indgaaende Bedømmelse af den øjeblikkelige Valutasituation, saaledes som det ogsaa vil fremgaa af enkelte Punkter i det følgende. Jeg finder Anledning til at gøre opmærksom herpaa, fordi man kunde tro, at jeg som Medlem af Nationalbankens Repræsentantskab og af Egaliseringsfondets Styrelse var i Besiddelse af Oplysninger, der ikke var tilgængelige for Offentligheden; men Spørgsmaalet vedrørende Valuta- og Diskontopolitiken hviler helt og ganske hos Nationalbankens Direktion.

Ud herfra vil Ministeriet forstaa, at jeg er uden Viden om de Linier, hvorefter Valutapolitiken er drevet i det sidste Halvaar, og at jeg ej heller er i Besiddelse af de Oplysninger, som f. Eks. om de forskellige Arter af Spekulation i Kronen, om Prislefaldet i henholdsvis vore Import- og Eksportvarer o. s. v., der vilde underbygge en Optrækning af Linierne for den kommende Tids Valutapolitik.

Det har undret mig, at Nationalbanken ikke i Tide i det forløbne Halvaar har søgt at dæmme op for Spekulationen. Da Valutaloven var vedtaget, begyndte nogen Laanstiftelse i Udlandet, og man maatte vente — som jeg ogsaa i et Foredrag i Begyndelsen af Februar havde Lejlighed til at pege paa — at man vilde give sig til at spekulere i Kronens Opgang. I Overenskomsten mellem Stat og Nationalbank Paragraf 2, sidste Stykke, er der givet Nationalbanken en Beføjelse til i Overensstemmelse med Valutaloven at nægte Valuta til saadanne Formaal, der »skønnes